

מסורת הש"ם

א) כמדות מג... ב) סנהדרין פו... ג) שם כו: ד) נלעיל נא... ושי"ג... ז) ל"א עבד אין לו אחוה שמוטר בלחוטו ובגשת אחיו דכתיב עם החמור חה שמעמי, ו) ס"א מימת זוממין כב"ד, ו) יחזקאל כג, ח) נמי"ב כ, ט) ואע"פ שנקוטנ' פיר אין לו אחוה שמוטר בלחוטו ובגשת אחיו דכתיב עם החמור עם הדומה לחמור, י) נ"ל אחיו, יז) ונעין מוספות ונחס קג. ד"ה אין, ט ונעין לעיל ה: מוספות ד"ה כי שדתי,

גליון הש"ם

גכ' ורבנן אחיו הוא במצות ע"י רש"י סוטה דף מה ע"א ד"ה אחיו אתה ונע"ק: רש"י ד"ה פבולה. קמן נמי מובא נפקא דכתיב ד"ה דף קט"ז שם טעם ה' דרש"י דהוא עדות שאל"ף יכול להימה י"ל דכין דמוקט חו"ל דרעי ממונות ל"ז דרשה וחקירה נכלל בה דכממון ל"ז שהיא יכול להימה ע"י סמ"ע ח"מ סימן ל"ג ס"ק כ"ו א"כ לאחר תקנת חו"ל דל"ז כממון עדות שיוכל להימה גם קטן נלאי לעדות מש"ה נקט העטם רק דקטן בעגלותו פסול דלגסיי כתיב אלל הכא דמיימי גדולייתא שפיר קטן רש"י דרש עד טעם דהוא עדות שאי אתה יכול להימה ואולם ק"ל דעל טעם שם הא"ך שייך לומר קטן יוכיח ה' א"ן הפסול בעגלותו משום קטנותו אלל מוטעם דלד"ה יכול להימה חה הכלל בעדות דנריך יכול להימה ובאל"ף להימה גם גדולים פסול וא"כ לא שייך לומר קטן יוכיח וי"ע:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) תוס' ד"ה ה"א עבד וכו' ורש"י פירש כפ"ק דגיטין דף י"א נמחק ד' י"א וי"ב דף ט ע"ב ד"ה כשרין וכו' ובד"ה פסולא דרננ:

רבינו הגנאל

החובל בעבד כנעני של אחוים חייב בבורל, ר' יהודה אומר אין לעבדים בושת. כתב רבינו יצחק זצ"ל, והילכתא עבד פסול לעדות ויש לו בושת, וגר כשר לעדות ויש לו בושת. וכן כתב פרי"ח זצ"ל. מתני'. חרש שוטה וקטן פגיעתן רעה בול'. אימיה דרב שמואל הות נסיבא להי אבה, כי קא שכבה אקיותניהו לנכסאה לרב שמואל ברה, ומתה.

דאפחסיא מכספיה. והרי צידו למוכרה: **י"א עבד שאין לו אחוה**.

עם ישראל שאין ב' בקהל'ס: **במלות**. כל מלוה שאשה חייבת זה עבד חייב זה דגמר לה לה מאשה [חגיגה ד.]: **וזוממי עבד**. עדים שמייצוהו מיתת בית דין ונמלאו זוממין לא יהרגו אלמה קיס לן דעבד

כישראל לענין מיתת ו' צ"ד דמתן

במסכת מכות (דף כ. ב:) ישראל לוקה

[וגולה] על ידי עבד: **סיקשי לך גר**.

שלידתו והורתו נקדושה אפילו לרבי

יהודה יש לו אחוה ופסול למלכות

ואפילו לשוטר בעלמא אל"כ אמו

מישראל בפרק החולץ ביצמות (דף

מה:): **עדות לא מליא אמרס**. דלי

לא נפקא לן פסולא מאחין מימי

מק"ו: **פסולה לעדות**. דכתיב גבי

עדים זוממין ועמדו שני האנשים [דברים

יט] ותניא בשבועות (דף ג.) בעדים

וזוממין הכתוב מדבר דמשמע אנשים

ולא נגיס. * קטן נמי מהכא נפקא לן

דכתיב אנשים ולא קטנים ועוד

דעדות שאי אתה יכול להזימה היא

דלאו בר עונשין הוא: אינן ככל

המלות. אלל במקל'ת דהא אשה

מחוייבת בלאוין ועונשין וקטן ישנו

במילה: **שאלין איש**. ולא קרינא זהו

שני אנשים: **מגולן**. דלאוי לבא

בקהל ופסול לעדות דכתיב (שמות כג)

אל תשת ידך וגו' כלומר אל תשת

רשע דחמס עד: **מגולן וחד מהנך**.

והלך השוה שבהן שאינם זהירים

בכל המלות זה מפני רשעו חה מפני

שלא נלטוה: **חיים בנים**. יחס בנים:

לא יומתו אבות על בנים. לא יומת

שום אדם על פי מי שאין בנו מיוחס

ונקרא על שם אביו והיינו עבד:

דאי ס"ד. כוליה קרא לכדלמר

בסנהדרין (דף כ. ב:) אתה לפסול

קרוצים: **לנכות על בניהם**. מדשני

למכתב בנים סתמא ש"מ תרתי:

גר אין לו חיים דכתיב' וזרמת סוקים

וזרמתם ואע"ג דכתיב' בלאלן בן

בלאלן ה"מ בגיותן אלל נתגייירו

הבנים לא נתיחסו אחר אציהם

בפרק הבא על יצמתו (יצמות דף סב.)

יש לו חיים למטה. בנו נקרא על

שמו: **דאי ס"ד גר נמי פסול**.

דררשין על אבות על בנים שאין

להם חיים אבות למה לי לנשתנויי

במרייהו לכתוב ברישיה על בניהם

לפסול קרוצים ובסיפיה לשתני ולכתוב

סתמא על אבות ושמעין תרתי

מדלל כתיב על אבותיהם: אלל

מדכסב רחמנא על בנים. למפסל

לעבד שמע מינה גר כשר דמו

ליכא קל וחומר: **כספסניהו לנכסי**.

מלוג לאחר שנישאת לר' אבא:

בסר דשנינא אול רב שמואל נו':

העכל

יומתו בנים בעדות אבות ואידך לא

מגר ומה גר דלמעלה הוא דאין לו

למעלה ולא למטה אינו דין שיהא

פסול לעדות אלא מדכתב רחמנא לא

יומתו על פי אבות שאין לו חיים

למעלה ולא למטה אינו דין שיהא

פסול לעדות אלא למטה אינו דין שיהא

פסול לעדות אבל גר יכיון דיש לו חיים

למעלה ולא למטה אינו דין שיהא

פסול לעדות אבל גר יכיון דיש לו חיים

למעלה ולא למטה אינו דין שיהא

פסול לעדות אבל גר יכיון דיש לו חיים

למעלה ולא למטה אינו דין שיהא

פסול לעדות אבל גר יכיון דיש לו חיים

למעלה ולא למטה אינו דין שיהא

פסול לעדות אבל גר יכיון דיש לו חיים

למעלה ולא למטה אינו דין שיהא

פסול לעדות אבל גר יכיון דיש לו חיים

למעלה ולא למטה אינו דין שיהא

פסול לעדות אבל גר יכיון דיש לו חיים

למעלה ולא למטה אינו דין שיהא

פסול לעדות אבל גר יכיון דיש לו חיים

למעלה ולא למטה אינו דין שיהא

פסול לעדות אבל גר יכיון דיש לו חיים

למעלה ולא למטה אינו דין שיהא

פסול לעדות אבל גר יכיון דיש לו חיים

למעלה ולא למטה אינו דין שיהא

פסול לעדות אבל גר יכיון דיש לו חיים

למעלה ולא למטה אינו דין שיהא

פסול לעדות אבל גר יכיון דיש לו חיים

למעלה ולא למטה אינו דין שיהא

פסול לעדות אבל גר יכיון דיש לו חיים

למעלה ולא למטה אינו דין שיהא

פסול לעדות אבל גר יכיון דיש לו חיים

למעלה ולא למטה אינו דין שיהא

פסול לעדות אבל גר יכיון דיש לו חיים

למעלה ולא למטה אינו דין שיהא

פסול לעדות אבל גר יכיון דיש לו חיים

החובל פרק שמיני בבא קמא

יצא עבד שאין לו אחוה. פ"י אין יואלי חלציו קרויין אחים

מה שאין כן בגר י' ציואל מחלציו רוצה הקונטרס לפרש:

וזוממי עבד לא יהרגו. וכיון דהם לא יהרגו גם העבד לא יהרג דה"ל עדות שאין אתה יכול להזימה:

דכתיב כאשר זמם לעשות

לאחיו. מימה דתקשה

ליה לרבי יהודה מרבית ואונאה וגונז

נפש דככולהו כתיב אחיו ובצדקה נמי

כתיב אחין האציון ומיהו קל'ת משמע

בפרק קמא דגיטין (דף יב.) דלין

כל כך חוצה ליתן צדקה לעבד דלמר

דרשנ"ג סבר יכול העבד לומר לרבו

בשני בלרות או פרנסני או הוציאני

לחירות כי היכי דחזו לי אינשי

ומרחמי עליא וגונז נפש נמי לא מחייב

בעבד אפי' לרננ דמנני ישראל כתיב

ובנהננקין (סנהדרין דף פו.) מיימי

התם פלוגמא דר' יהודה ורבנן

דהכא ורבית ואונאה נמי אין קנין

לעבד בלא רבו:

יהא עבד בשר לעדות. מימה

הא ילפינן ככל דוכמא ג"ש

דלה לה מאשה וכ"ת דלמי י' אחין

ומרבה עבד ומפיק מג"ש א"כ גם

מק"ו דקאלמר נפיק י' וי"ל דכי גמרין

לה לה מאשה היינו להחמיר על

העבד לעשותו מישראל לכל הפחות

במלות שהאשה חייבת אלל לגרעו

מאיש ולפסלו לעדות כאשה לא

נלמוד דמן הדין כשר הוא לעדות

דכתיב ועמדו שני האנשים והאי איש

הוא ועובד כוכבים אע"ג דליש הוא מ"מ

אין אחיו אלל עבד שהוא איש ואחיו

במלות לימכשר א' ורש"י פירש כפ"ק

דגיטין (דף י"ב) גבי שטרות העולין

בערכאות של נכרים כשרים לעדות מן

המורה ושמעין לא מוכחא הכי:

שבן אינה במי"ה. אע"ג דלא

שייכא במילה פירכא היא'ט

ו"מ דלין מלווה למול את בנה ולימא

דל"כ מאי קאלמר קטן יוכיח:

אלא תיתי מגולן ומחד מהנך.

אין להקשות נילף דממור

ופלוג דכא וברות שפכה שפסולים

לקהל שיהיו פסולין לעדות מגולן

וחד מהנך דמה להלך השוה שבהן

שאין זהירים בכל המלות זה מפני

רשעו חה מפני שאין מלווה:

ועבד נפקא דין מק"ו. נראה

דלרוחא דמילתא נקטיה

כלומר דלפי' מתמא לומר דלא נפיק

מגופא דקרא מ"מ אחי בק"ו:

רבי

לאפוקי עבד דאין לו חיים לא למעלה ולא למטה דאי סלקא דעתך גר פסול

לעדות לכתוב רחמנא לא יומתו אבות על בניהם לכתוב רחמנא לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות על בנים לא יומתו אבות

פח.

עין משפט

גר מצוה

נח א מיי פ"ד מהל'

חובל ומזיק הלכה יד

ועיין בהשגות ובמ"מ סמג

עשין ע טו"ע ח"מ סי'

מכר סע"ף ו:

נב ב מיי פ"ד מהל'

איסורי ביאה הלכה

י:

ס ג מיי פ"א מהלכות

מלכים הלכה ד סמג

לאוין קנא:

סא ד מיי פ"ט מהל'

עדות הל' א סמג